

Michael Chang

Afvist

Tekst af Trine Ross

Café Kejzer

CHRISTIANSHAVN, APRIL & MAJ, 2009

Afvist

Afvist er egentlig et underligt ord. En pil kan vise en kørende af motorvejen og i retning mod bestemmelsesstedet, men en afvisning kan også være som et slag i ansigtet. Vi har alle prøvet det, både at blive peget i den rigtige retning og at få et afslag. Og vi har alle afslået nogen eller noget. Oftest opfatter vi disse afslag og afvisninger som noget negativt, grænsende til det skamfulde. Vi er blevet vejret og fundet for lette. Vi var ikke gode nok. Vi duede ikke.

Men afvisninger og afslag er ikke altid af det onde. Visse materialer skyr hinanden med spændende resultater, og ofte må man også, i bagklogskabens skærende klarsyn erkende, at en given afvisning var ens eget store held. Det kan være når man møder en gammel flamme og pludselig kan se, hvorfor det forhold aldrig havde ført noget godt med sig, hvis det altså var blevet til noget. Eller, som man siger på engelsk: når én dør lukker sig, åbner en anden. Og måske ville vi også meget hellere den vej, nu vi tænker over det.

Vi vælger alle sammen hele tiden, og hvert valg har sine konsekvenser. Det tænker vi måske ikke så meget over i hverdagen, men for en kunstner forholder det sig noget anderledes. I alle tilfælde når det drejer sig om de kunstneriske valg, vedkommende hele tiden står overfor, fordi de kommer til at have afgørende indflydelse på, hvor hele det kunstneriske projekt bevæger sig hen. Michael Chang taler således om en proces med en lang række af fravalg, der har ført ham frem til dette punkt, dér, hvor han og hans værker befinder sig.

Dette sted var langt fra markeret på et imaginært kort. Faktisk havde han slet ikke forestillet sig, at det var sådan, han skulle komme til at arbejde. Eller at det var det, han ønskede sig at gøre. Men fordi han hele tiden har valgt til og fra, afvist og antaget, tænkt sig om og mærket efter, er det kunstneriske sted han befinder sig også det helt rigtige sted. For ham. Lige nu. Undervejs og til stadighed studerer Chang tidlige tiders kunst og filosofi, fra det gamle byzantinske rige over romere til moderne kunst i New York, fra Platon over Freud til Heidegger.

Men han gør det ikke for at studere som sådan, fokus er hele tiden på de billeder han skal lave. Også

selvom han slet ikke tænker på alt det han har læst, når han først går i gang med værket. I stedet fungerer de mange tanker og overvejelser som en form for fundament, som en humanistisk grundsubstans, der giver hans arbejder en form for platform. At man så, ansigt til ansigt med et af de værker, som Chang fik afvist af Forårsudstillingen på Charlottenborg, rent faktisk nemt kan komme til at tænke på fysiske byggesten, må stå for egen regning.

I en af Michael Changs mange notesbøger har han et diagram, der viser hvordan kunsten bevæger sig fra det kendte til det nye. Chang har indtegnet to ruter: den ene går gennem traditionen og videre til en fornyelse af denne, mens den anden fokuserer på sensationen, på det absolut nye og hidtil usete. Men, som Chang så rigtigt påpeger, er det ikke nødvendigvis sådan, at bare fordi noget er nyt, er det også relevant. Selv vælger han at bygge videre på traditionen, og undgår dermed op til flere faldgruber, som venter på den, der går sensationens vej.

Fokuserer man ensidigt på nyskabelsen står man overfor det grundlæggende problem, at man hele tiden må frygte at blive overhalet, ikke at være original eller ny nok. Hvilket igen betyder, at man kon

stant må skynde sig, og det går ud over kvaliteten af den kunst, det hele jo drejer sig om. Desuden bliver andre kunstnere automatisk til konkurrenter, ikke kolleger, som man kan tage ved lære af, sådan som Chang ynder at gøre. Og denne inspiration henter han ligeså gerne hos gamle mestre, som hos helt unge kolleger, der netop arbejder i feltet for det absolut nyskabende.

Resultatet er værker, der både referer tilbage til kunstens historie og definerer sig selv som problemstilling. I serien af afviste værker finder man således både de fire store billeder, der som sagt ikke slap gennem Forårsudstillingens nåleøje, samt en række mindre arbejder, hentet mere direkte fra Changs skitsebøger. Her har Michael Chang været sin egen censurkomité, når han har bladret sig gennem de mange sider på udkig efter de skitser, der, som han selv siger det, glimter.

Så langt kan de fleste sikkert følge med, men Chang sætter en spændende ekstra synsvinkel ind i sin udvælgelse, i det han helt bevidst har valgt en række skitser, som han egentlig ikke bryder sig om. De er for pæne, synes han, for dekorative – og for overfladisk underholdende. De afslører ham, siger han.

Men når han alligevel har valgt at arbejde videre netop med disse skitser, så er det fordi han fornemmer, at han derved åbner sig for noget han søger. Og så må disse værker, i samspil med de afviste værker, gerne stille beskueren de samme spørgsmål, Chang selv har haft oppe at vende under udvælgelsen, nemlig: Hvad kan jeg godt lide? Hvad kan jeg ikke lide? Og hvorfor?

For samtlige værker gælder det, at de er udført med grafit på papir. De bliver således også en undersøgelse af materialet, af mødet mellem grafit, lindolie, bivoks og papir, og af de utallige nuancer, de til sammen kan præstere. Og netop nuancer er afgørende, ikke mindst når man som Chang arbejder med et nonfigurativt udtryk. Selve tegningen foregår i frihånd og på øjemål, hvor Chang bruger sin egen krop som tommestok, således at et gentaget felt kan være to fingre bredt og en finger langt.

I stærk kontrast til det færdige værks store ro står selve udarbejdelsen, hvor der ofte skal lægges godt med energi og armkræfter i for at få masseret stiftet af grafit helt ned i papiret.

På den ene side hersker orden og afgrænsede felter, på den anden lever papiret sit eget liv og bidrager

med egne tilfældigheder. Nogle steder kan man stadig se små hvide prikker gennem grafitten, andre steder er naturlige forhøjninger i det rå papir blevet presset så meget sammen, at de fremstår forvredne. Når man ser man Changs værker ganske tæt på, modsiger de i det hele taget den overordnede fornemmelse af ophøjet ro, værkerne udstråler, når man ser dem på afstand – for der udspiller sig dramaer i detaljen.

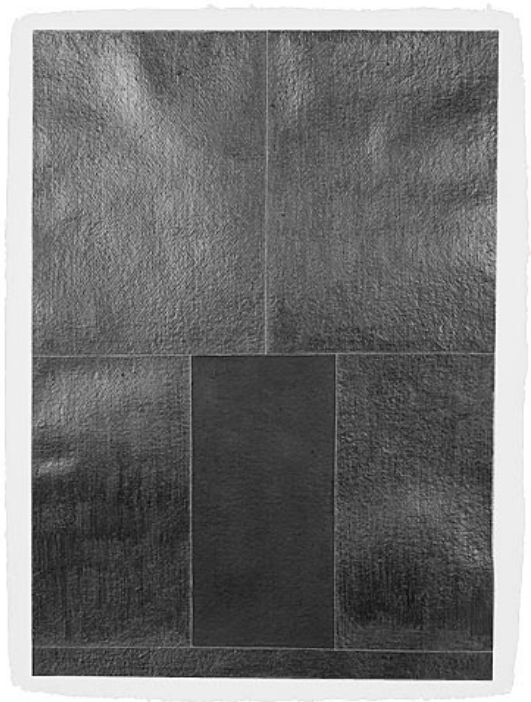
Lægger man dertil, at grafitten konstant ændrer karakter efter lyset, der rammer den, står man med en række værker, som på én og samme tid er stramme og i evig bevægelse. De tiltrækker lyset og skyder det fra sig. Felter former sig efter hinanden, men er for altid adskilte. Afvisningen antager en ny dimension, for her handler dét, at afvise noget, pludselig om at reflektere lyset og afgrænse sig selv som form mod det hvide papir.

Trine Ross, København 2009

MA i Kunsthistorie

kunst kritiker, forfatter og foredragsholder

Plates

Michael Chang

Rejection No. 1

2009

Graphite and beeswax on paper

55 x 77 cm

21 1/2 x 30 1/4 inches

Michael Chang

Rejection No. 2

2009

Graphite and beeswax on paper

55 x 77 cm

21 1/2 x 30 1/4 inches

Michael Chang

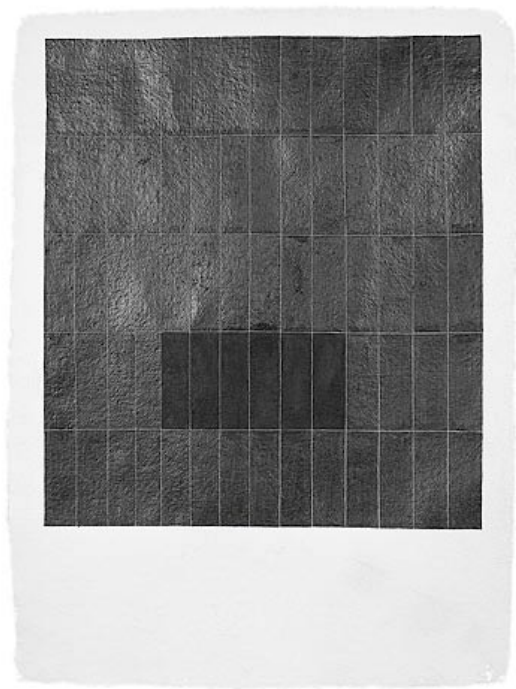
Rejection No. 3

2009

Graphite and beeswax on paper

55 x 77 cm

21 1/2 x 30 1/4 inches

Michael Chang

Rejection No. 4

2009

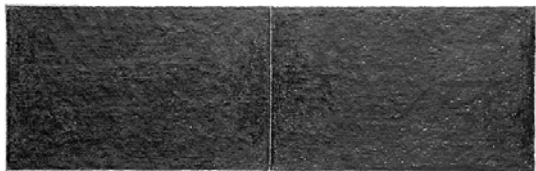
Graphite and beeswax on paper

55 x 77 cm

21 1/2 x 30 1/4 inches

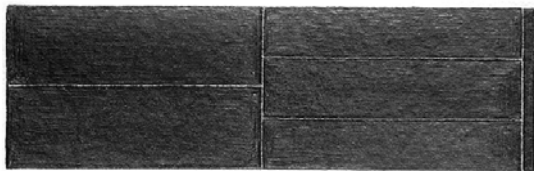
Michael Chang
Rejection One
2009
Graphite on paper
25,5 x 8 cm
10 x 3 1/8 inches

Michael Chang
Rejection Two
2009
Graphite on paper
25,5 x 8 cm
10 x 3 1/8 inches

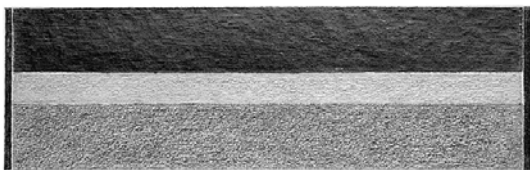
Michael Chang
Rejection Five
2009
Graphite on paper
25,5 x 8 cm
10 x 3 1/8 inches

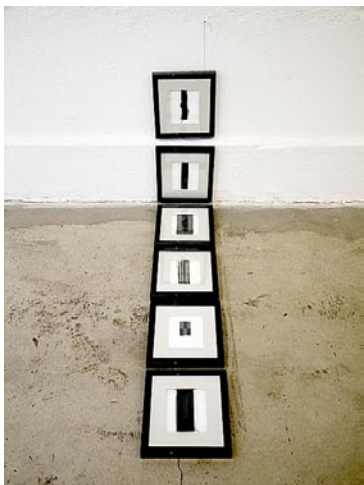
Michael Chang
Rejection Six
2009
Graphite on paper
25,5 x 8 cm
10 x 3 1/8 inches

Michael Chang
Rejection Seven
2009
Graphite on paper
25,5 x 8 cm
10 x 3 1/8 inches

Michael Chang
Rejection Five Grades
2009
Graphite on paper
25,5 x 8 cm
10 x 3 1/8 inches

Michael Chang
Six Rejection Sketches
(installed at Formverk in Sweden)
2009
Mixed media on paper
Various sizes

Afvist, 2009

Udgivet af MICHAEL CHANG i forbindelse
med en udstilling arrangeret af Nezam Qarooni
Tekst af Trine Ross

Skrifttype: FF Clifford af Akira Kobayashi
Sat på 105 g. øko-venligt papir Fine Art fra Hahnemühle
90% bambus, 10% genbrugt klud
Omslag 160 g. pastelpapir fra Lana

De udstillede værker er repræsenteret af
CDS Art & Visibility
Gallery for contemporary art
Bredgade 63, 3 sal
1260 København K
Tlf. 40 71 25 22
Besøg efter aftale

Ønsker du at blive orienteret om fremtidige
udstillinger kan du sende dit navn og din e-mail til:

michael@michaelchang.dk

For yderligere information

www.michaelchang.dk

Øvrige titler om Michael Chang's kunst:

4 Grades of Reality, 2008

Monochromes and Short Wave Paintings, 2008

The Man Without Qualities, 2009